

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobců **a) S.T.**, bytem ■■■, zastoupeného Mgr. Anetou Cehákovou, advokátkou se sídlem nám. Míru 1, 473 01 Nový Bor, **b) E.F.**, ■■■, za účasti osoby zúčastněné na řízení J.V., bytem ■■■, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, 461 08 Liberec 2, **o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 8. 2013, č. j. OÚPSŘ 237/2013-328-rozh.**,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 12. 8. 2013, č. j. OÚPSŘ 237/2013-328-rozh., s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoba na řízení zúčastněná n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Společnou žalobou se žalobci domáhali zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla zamítnuta odvolání žalobce a) a ■■■ a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Nový Bor, stavebního úřadu a územního plánování (dále jen „stavební úřad“) ze dne 7. 5. 2013, č. j. MUNO25627/2013 sp. zn.: SU 1141/2012-13871/Ok/Schw. Tímto prvostupňovým rozhodnutím bylo stavebníku ■■■ (osobě na řízení zúčastněné) vydáno ve společném územním a stavebním řízení územní rozhodnutí a stavební povolení na stavbu rodinného domu, zpevněných ploch, oplocení, splaškové a dešťové kanalizační přípojky, vodovodní přípojky, STL přípojky a přípojky elektro NN na pozemcích p. č. ■■■, ■■■, ■■■, ■■■ a ■■■ v k. ú. ■■■.

Usnesením ze dne 9. 6. 2014, č. j. 59 A/2013-56, které nabylo právní moci dne 11. 6. 2014, soud podle § 107a odst. 1 o. s. ř. za užití § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), rozhodl, že v řízení bude na místo s žalobcem ■■■ Funke,

pokračovat s ■■■ (který původního žalobce zastupoval jako obecný zmocněnec), neboť nabyl vlastnická práva k nemovitostem zapsaných na LV č. ■■■ v k. ú. ■■■, jež sousedí s pozemky, na nichž je umístěna a povolena shora specifikovaná stavba rodinného domu ■■■.

Nesprávnost napadeného rozhodnutí oba žalobci spatřovali v tom, že žalovaný sám neučinil žádné dokazování a spokojil se s podklady, které měl k dispozici stavební úřad. Žalobci nesouhlasili s tím, že žalovaný na pozemku neprovedl geologickou sondu, která by určila, že stavba je prováděna na navážce kontaminované zeminy z areálu bývalého ZPA Nový Bor a nemůže se tedy jednat o rostlý terén. Žalovaný se nedostatečně vypořádal s argumentací, kterou uvedli v odvolání. Z uvedených důvodů žalobci navrhovali, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že žalobci nekonkretizovali, jak se jimi tvrzená skutečnost dotýká jejich vlastnických práv k sousednímu pozemku č. 420/1 a rodinnému domu na tomto pozemku. Svoje tvrzení nedokládají relevantním podkladem a tvrzení nemá oporu ani v podkladech založených ve spisu stavebního úřadu. Z geodetického zaměření pozemku p. č. ■■■ před jeho rozdělením, vypracovaného oprávněnou osobou ■■■ dne 5. 11. 2011, vyplývá, že navážka se po rozdělení pozemku nachází v jeho dolní části, tj. na p. č. ■■■, nikoli na p. č. ■■■, na kterém byla předmětná stavba povolena. Dalším podkladem je vyjádření Obce Okrouhlá, která předmětný pozemek před prodejem stavebníkovi vlastnila a která uvedla, že pozemek p. č. ■■■ je pozemek s rostlým terénem, který nebyl navezen navážkou. Tuto skutečnost rovněž podporuje sdělení Městského úřadu Nový Bor, odboru životního prostředí, ze dne 20. 12. 2012, sp. zn. ŽP2/42/212-OH č. j. MUNO74885/12, ze kterého vyplývá, že navážka je provedena na p. č. 419/6, jedná se o navážku nepovolenou a příslušný správní orgán souhlasil s předloženým návrhem řešení likvidace navážky a uložil vlastníku tohoto pozemku povinnost zajistit odstranění navážky oprávněnou osobou. Rovněž ze sdělení ze dne 22. 4. 2013, sp. zn. ŽP2/42/2012/OH č. j. MUNO22988/13, plyne, že problematika navážky, resp. odpadu se týká p. č. ■■■ a ■■■. V řízení tak bylo dostatečně prokázáno, že na p. č. 419/14, kde se předmětná stavba rodinného domu umísťuje, se žádná navážka nenachází a podklady pro rozhodnutí stavebního úřadu i žalovaného byly postačující. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu zamítnul.

Z předloženého správního spisu soud zjistil, že ve spojeném územním a stavebním řízení o umístění a povolení stavby rodinného domu, která byla shora soudem specifikována, se konalo ústní jednání dne 26. 4. 2013. Při něm bylo konstatováno, že jako stavební pozemek pro umístění stavby rodinného domu se vymezuje část pozemku p. č. ■■■ v rozloze 70 m². Při ústním jednání vznesl námitky žalobce a), jež se týkaly výstavby na původním terénu, nikoli na navážce, ■■■ (původní žalobce) uváděl svoje výhrady proti umístění oken.

Dne 7. 5. 2013 vydal stavební úřad rozhodnutí o umístění stavby a povolení stavby rodinného domu stavebníku Jaroslavu Votýpkovi, osobě na řízení zúčastněné. Zároveň rozhodl o námitkách uplatněných původním žalobcem b) ■■■ ohledně oken situovaných na východní straně tak, že je zamítnul. V odůvodnění rozhodnutí se vyjádřil i požadavku žalobce a) ohledně výstavby na původním terénu, nikoli na navážce. Odkázal na závazné stanovisko Městského úřadu Nový Bor, odbor životního prostředí, ze dne 15. 8. 2012, sp. zn. ŽP/392/2012/SS, v němž je uveden souhlas se stavbou rodinného domu na pozemku p. č. ■■■ s tím, že správní orgán řeší terénní úpravy navážkou odpadu na pozemku

p. č. ■■■ nikoli na p. č. ■■■, což vyplývá i z geodetického zaměření Janem Zelinkou. Stavební úřad zmínil potvrzení Obce Okrouhlá ze dne 8. 8. 2012, kdy obec jako původní vlastník pozemku potvrdila, že pozemek p. č. ■■■ je rostlý terén, který nebyl navezen. K námitkám žalobce b) stavební úřad uvedl, že byly podány po jím stanovené lhůtě, a tedy opožděně.

■■■ Funke se proti územnímu rozhodnutí a stavebnímu povolení odvolali. K odvolání se vyjádřil stavebník ■■■, který namítl, že ani v protokole o místním šetření provedeném dne 20. 10. 2011, při němž se odbor životního prostředí zabýval navážkou, nebyl zmíněn pozemek p. č. ■■■. Vyjádření podal také starosta Obce ■■■, v podání ze dne 19. 3. 2013 uvedl, že stavbou rodinného domu na pozemku p. č. ■■■ není nikdo z odvolávajících se dotčen a že na uvedeném pozemku je rostlý terén, což bylo doloženo i geodetickým zaměřením, které si stavebník zadal u geodeta pana ■■■.

Žalobou napadeným rozhodnutím byla podaná odvolání zamítnuta a prvostupňové rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 7. 5. 2013 potvrzeno. Žalovaný, poté co konstatoval dodržení příslušných právních předpisů pro rozhodnutí o umístění a povolení stavby, se zabýval odvolacími námitkami a zmínil, že souhlas sousedů k umístění a provedení stavby není podmínkou pro vydání správních rozhodnutí. Uvedl, že ve lhůtě uplatnil námitku řízení pouze původní žalobce, a to ohledně oken situovaných na východní straně rodinného domu. S vypořádáním námitky uplatněné žalobcem a) ohledně výstavby na původním terénu se žalovaný zcela ztotožnil. Odvolací námitku ohledně odstranění kontaminované navážky ve lhůtě do 31. 5. 2013, kterou stavebníkovi uložil odbor životního prostředí Městského úřadu Nový Bor, hodnotil žalovaný jako neoprávněnou, když ze spisu vyplývá, že údajná navážka se nachází na pozemku p. č. ■■■, tedy na sousedním pozemku s pozemky vymezenými pro předmětnou stavbu. Nad rámec věci žalovaný konstatoval, že dotčený orgán z hlediska ochrany životního prostředí na úseku nakládání s odpady navážku na pozemku p. č. ■■■ s jeho vlastníkem řeší a dle aktuální informace dotčeného orgánu obdržel od stavebníka ke dni 19. 6. 2013 doklady o odvezení zeminy.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející, v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.

K projednání žaloby soud nařídil ústním jednání, při kterém oba žalobci i žalovaný setrvali na svých stanoviscích, doplnění dokazování nenavrhovali.

Žalobní námitky soud posoudil jako nedůvodné. Obsahem správního spisu má totiž soud za doložené, že správní orgány rozhodovaly na základě skutkového stavu zjištěného v rozsahu, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Soud se plně ztotožnil s tím, co uvedl žalovaný ve vyjádření k žalobě.

Na pozemku p. č. ■■■, na kterém má být podle projektové dokumentace umístěna povolovaná stavba rodinného domu a který byl v rozsahu 70 m² vymezen jako stavební pozemek též při ústním jednání konaném dne 26. 4. 2013, se navážka, o které hovoří žalobci, nenachází. Z měřické zprávy vypracované oprávněnou osobou ■■■ dne 5. 11. 2011, vyplývá, že navážka se na pozemku p. č. ■■■ před jeho rozdělením nachází v jeho

dolní části, tj. po rozdělení na p. č. ■■■, nikoli na p. č. ■■■, na kterém byla stavba rodinného domu povolena. Příslušný mapový podklad byl přiložen i k protokolu o ústním jednání. Stavební úřad měl dále k dispozici vyjádření Obce Okrouhlá jako předchozího vlastníka pozemků p. č. ■■■ a p. č. ■■■, podle kterého je pozemek p. č. ■■■ pozemkem s rostlým terénem, který nebyl navezen navážkou. Tuto skutečnost rovněž prokazuje sdělení Městského úřadu Nový Bor, odboru životního prostředí, ze dne 20. 12. 2012, sp. zn. ŽP2/42/212-OH č. j. MUNO74885/12, ze kterého vyplývá, že navážka je provedena na p. č. ■■■, jedná se o navážku nepovolenou a příslušný správní orgán souhlasil s předloženým návrhem řešení likvidace navážky a uložil vlastníku tohoto pozemku povinnost zajistit odstranění navážky oprávněnou osobou. Rovněž ze sdělení uvedeného správního orgánu ze dne 22. 4. 2013, sp. zn. ŽP2/42/2012/OH č. j. MUNO22988/13, jež bylo doplněno žalovaným v rámci odvolacího řízení, plyne, že problematika navážky, resp. odpadu se týká p. č. ■■■ a ■■■. V řízení tak bylo dostatečně prokázáno, že na p. č. ■■■, kde se předmětná stavba rodinného domu umísťuje a povoluje, se žádná navážka kontaminovanou zeminou nenachází.

Žalovaný se s odvolacími námitkami vypořádal dostatečně, když tyto námitky hodnotil také z toho pohledu, zda byly uplatněny včas a případně v intencích § 114 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

Za situace, kdy měl žalovaný obsahem správního spisu za prokázané, že navážka se nachází na jiných pozemcích, než na kterých je umísťována a povolována stavba rodinného domu (viz. p. č. pozemků uvedených ve výroku stavebního povolení), a námitky žalobců ohledně stavby na rostlém původním terénu byly uplatněny jen v rovině obecně vznášených požadavků a hypotéz, bez návaznosti na dotčení jejich vlastnických práv k sousedícím nemovitostem, nepochybil, jestliže neprovedl geologickou sondu. Zaměření navážky již bylo provedeno (viz. měření Jana Zelinky) a žalobcům nic nebránilo, aby správním orgánům přednesli konkrétní skutečnosti, případně důkazy, které by učiněná zjištění na podkladě shora označených podkladů vyvracely.

Žalobu soud shledal nedůvodnou, když žalobci ani nekonkretizovali, jak měli být napadeným rozhodnutím žalovaného konkrétně na svých právech zkráceni, a zamítl ji postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, ten ale náhradu nákladů řízení nežádal, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu řízení právo.

Soud zároveň v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. vyslovil, že osoba na řízení zúčastněná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více)

vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 24. června 2014.

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu